

Katona István püspök atya

A Szeretet köteléke

Tündöklő diadalút a magyar sors folyóján

A fenti címet is a Budapesti Eucharisztikus Kongresszus Emlékkönyvéből kölcsönöztük. – Próbáljuk elképzelni ezt a diadalutat az Emlékkönyv ismertetése nyomán!

A kongresszus szervezői kezdettől fogva arra gondoltak, hogy a Budapesti Eucharisztikus Kongresszus legragyogóbb és legemlékezetesebb eseménye az Oltáriszentséget kísérő hajós körmenet legyen: Krisztus Király diadalútja a Dunán, Közép-Európa és a magyarság sorsdöntő folyóján. És valóban így is történt.

A Szent István gőzhajó

Indul a dunai hajós körmenet

A világsajtó heteken, sőt hónapokon át a dunai diadalút látványát emlegette, a megszentelt vizet, amelyen az Oltáriszentség végighaladt, miközben a hívek az Oltáriszentséget dicsőítő énekeket daloltak. A főútvonalakat ellepték a Duna felé igyekvő hívek tízezrei. A felejthetetlenül szép látvány reményében megszálltak minden pontot, ahonnan csak a Duna-partra, a Dunára láthattak.

A tabernákulum szerény Lakója, a szentségi Jézus ezen a napon megszentelte az egymilliós világváros egész életét... Pest-Buda erre az éjszakára egészen az Eucharisztia jelvényeit öltötte magára: az Erzsébet-híd, a Lánchíd, az Alagút felett az eucharisztikus jelvény, a másik oldalon pedig az IHS betűi ragyogtak.

Az Oltáriszentség káprázatos külsőségek között indult el a Szent István Bazilikából. Pontosan este fél nyolckor megszólal-

tak a templom harangjai, és a bíboros legátus bevonult a bazilikába. Feladták rá a liturgikus ruhákat, és a szokott tiszteletadás után átvette az Oltáriszentséget.

Harangzúgás közben indul meg az Oltáriszentség menete. Legelől lovasrendőrök, majd katonai díszszázad zenekarral. Szerzetesek és világi papok, püspökök és érsekek követték őket. Ezután az énekkar.

A díszes baldachin alatt Pacelli bíboros legátus haladt, kezében az Oltáriszentséget tartva. Az Oltáriszentséget követte a bíborosok hosszú sora, legvégül Serédi Jusztinián hercegprímás és az apostoli nuncius.

A menet az Eötvös térre vonult. Itt az érsekek, püspökök, bíborosok, valamint a legátus az Oltáriszentséggel felszállt a Szent István gőzhajóra. Pacelli bíboros elhelyezte az Oltáriszentséget a hajón elkészített emelvényen.

A Dunán felsorakozó kilenc hajó közül természetesen a Szent István gőzös volt a legszebben feldíszítve, amelyre a pápai legátus a legméltóságosabb Oltáriszentséget vitte.

A part mentén háromezer levante kezében gyúltak ki a fáklyák. Ekkor már fényárban úszott a Királyi palota, a Citadella, a Koronázótemplom, a Halászbástya és a Szent Anna templom. Mindennek a ragyogásnak félmillió ember volt a tanúja a Duna két partján.

A hívő nézősereg ajkán szebbnél szebb régi egyházi énekek szárnyalnak az ég felé, majd felhangzik a harsonaszó, és elindulnak a hajók. Az első hajó hatalmas, kivilágított körmeneti keresztet visz. Tőle jobbra és balra két gőzhajó úszik, amelyeken egy-egy hatalmas gyertya áll. Ezeket követi a Leányfalu személyszállító hajó, amelynek orrán ötven harsonás áll, régi magyar öltözetben. Itt imádkoznak az apácák százai nagy áhítattal. Az ötödik hajón negyven, dalmatikába öltözött kispap áll, kezükben füstölőkkel, amelyekből magasba száll az Oltáriszentség felé az illatos tömjénfüst.

Rakéta jelzi, hogy az Oltáriszentséget vivő Szent István gőzhajó is elindult. A legméltóságosabb Oltáriszentség megkezdte diadalútját a Dunán.

Bíbor baldachin alatt tündöklük az Oltáriszentség, mögötte térdre borulva a pápai legátus. Ott térdelnek a bíborosok és kíséretük tagjai is.

A Lánchíd és az Erzsébet-híd pillérein felragyogtak a neonfényből készült hatalmas kongresszusi jelvények, káprázatos színben messzire kirajzolódott a kehely a szent ostyával. A főhajót még öt hajó követte, az ötödiken is óriási, kivilágított kereszt ragyogott.

A Lánchíd díszkivilágítása

Lassú ütemben, méltóságteljesen úszott a hajós körmenet föl- felé a Dunán. Megkerülték a Margit-szigetet, amelynek partjain cserkészek álltak sorfalat.

A sziget megkerülése után, amikor az Oltáriszentséget vivő Szent István gőzhajó az Eötvös téri hajó kikötőhöz ért, a hajó- sor megállt a Duna közepén. Megszóltak a hajókürtök, a Gel- lérthegyről rakéták roppentek az ég felé. Ekkor Pacelli bíboros a világ négy égtája felé áldást adott az Oltáriszentséggel. Felséges pillanat volt, amikor a Duna két partján száz- és százezer ember térdre borult a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt. A szent- ségi Jézus áldásának kegyelmei láthatatlanul, de valóságosan áradtak az egész földkerekségre, minden emberre, hiszen Jézus minden embert üdvözíteni akart és akar.

A pápai legátus partra szállt az Oltáriszentséggel, és követték a pápi méltóságok is. A hívek ajkán felcsendült az ének: „*Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy, Jézus kenyér színe-
ben, az Oltáriszentségben. – Térdet, fejet hajtok, néked áldást mon-
dok, Hiszem, itt vagy valóban e nagy Szakramentomban.*”

A partraszállással egy időben a Gellérthegyről díszlövészek dördültek el. A menet lassan megindult a bazilika felé, miközben a hívők a kongresszusi himnuszt énekeltek. Ugyanekkor a Gellérthegyen elkezdődött a tűzijáték. Szébbnél szebb rakéták röppentek a magasba, és ezer és ezer csillagban szóródtak szét. A tűzijáték végén a Citadellánál ötven méteres hatalmas kereszt gyulladt fel, és fénye beragyogta a várost.

A kongresszusi tűzijáték után a Duna két partján felsorakozott sok százezer főnyi, végig kitarító tömeg egyik része példás rendben visszatért otthonába. Sokan azonban a bazilika tájékára

igyekeztek, ahová az újból kialakult körmenet visszakisérte az Oltáriszentséget és a pápai legátust.

Miután a legátus beért a templomba, az oltárra helyezett legszentebb Eucharisztia előtt térdre borult az Egyház legfőbb papi méltóságainak hatalmas serege, a kóruson pedig felhangzott a *Tantum ergo* és a *Genitori*. A szentségi énekek után Pacelli bíboros elénekelt a könyörgő imát, majd szentségi áldást adott, és az Oltáriszentséget visszahelyezte a tabernákulumba.

Már éjfél is elmúlt, amikor a szertartást befejezték, és a legátus elhagyta a templomot. A bazilika előtti téren és a Várba vezető utcákon felsorakozott hívek sokasága megélt az autójában a Királyi palotába visszatérő Pacelli legátust.

A papok és a hívek felejthetetlen élménnyel, Isten kegyelmével gazdagodva, az Eucharisztia iránti szeretetben növekedve tértek haza otthonukba. Szívükben hálával, dúdolgatva a kongresszusi himnusz szavait: „*Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat, Millió szív összecsengjen, Magasztalja az Urat! Krisztus újra földre szállott, vándorlásunk társa lett, Mert szerette a világot, Kenyér színbe rejtezett...*”

Valóban, az Eucharisztianak az egész világra kiterjedő diadalútjára emlékeztetett ez a csodálatos dunai szentségi hajós körmenet a Dunán.

V.

3. nap

Május 27. péntek

Pehm József zalaegerszegi plébános
(a későbbi Mindszenty bíboros)
gyóntat a Hősök terén

Tartalommutató

Előszó	5
Bevezető sorok a két Eucharisztikus Emlékkönyvből	7
Az Eucharisztia kimeríthetetlen gazdagsága	10
I. Az eucharisztikus kongresszusokról a kezdetektől 1937-ig	13
II. Előkészületek a budapesti 34. Eucharisztikus Kongresszushoz	37
III. Az 1. nap	71
IV. 2. nap	81
V. 3. nap	95
VI. 4. nap	115
VII. A Kongresszus utolsó napja - és a folytatás	121
VIII. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok 1952-2020.	147